

Sygn. akt V Kz 943/16

POSTANOWIENIE

Dnia 29 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Łodzi w V Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia S.O. Zbigniew Mierzejewski

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Matecka

przy udziale Prokuratora Agnieszki Kubickiej

po rozpoznaniu w sprawie A. T., syna M., urodzonego w dniu (...) w S.,

ukaranego za czyn z art. 86 § 1 k.w.

zażalenia wniesionego przez ukaranego w dniu 9 listopada 2016 roku

na postanowienie Sądu Rejonowego w Zgierzu

z dnia 19 października 2016 roku w sprawie II W 1344/16

o odmowie przywrócenia terminu do wniesienia sprzeciwu oraz odmowie przyjęcia sprzeciwu

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w.

postanawia:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 października 2016 roku Sąd Rejonowy w Zgierzu na podstawie art. 126 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 38 § 1 k.p.w., art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w. odmówił przyjęcia sprzeciwu oraz przywrócenia terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Zgierzu z dnia 21 września 2016 roku zapadłego w sprawie o sygn. akt II W 1344/16.

Postanowienie Sądu Rejonowego zaskarżył zażaleniem obwiniony A. T. zarzucając zaskarżonemu orzeczeniu obrazę przepisów postępowania mogącą mieć wpływ na jego treść, a mianowicie art. 126 § 1 k.p.k. w zw. z art. 38 § 1 k.p.k. poprzez uznanie, że niedotrzymanie terminu zawitego do wniesienia sprzeciwu od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Zgierzu z dnia 21 września 2016 roku nie nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych.

Podnosząc powyższy zarzut obwiniony wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i przywrócenie terminu wniesienia sprzeciwu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie obwinionego nie jest zasadne.

Wyrokiem nakazowym z dnia 21 września 2016 roku, wydanym w sprawie o sygnaturze akt II W 1344/16 Sąd Rejonowy w Zgierzu wymierzył A. T. za popełnienie wykroczenia z art. 86 § 1 k.w. w zw. z art. 61 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku prawo o ruchu drogowym karę grzywny w wysokości 100 złotych.

Odpis wyroku nakazowego wraz z pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia sprzeciwu A. T. odebrał osobiście w dniu 30 września 2016 roku.

Zgodnie z art. 506 § 1 k.p.k. w zw. z art. 94 § 1 k.p.w., obwinionemu przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu do sądu, który wydał wyrok nakazowy, w terminie 7 dni od doręczenia tego wyroku.

Termin na wniesienie sprzeciwu w analizowanej sprawie upłynął dla obwinionego z dniem 7 października 2016 roku.

Obwiniony złożył do Sądu Rejonowego w Zgierzu wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu wraz ze sprzeciwem od wyroku nakazowego w dniu 14 października 2016 roku.

Sąd Rejonowy nie znalazł podstaw do przywrócenia zawitego terminu do wniesienia sprzeciwu, bowiem przywrócenie terminu zawitego zgodnie z treścią art. 126 § 1 k.p.k. (mającego zastosowanie odpowiednio w sprawach o wykroczenia na podstawie art. 38 § 1 k.p.w.), może nastąpić wyłącznie wówczas, jeżeli niedotrzymanie terminu nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, a ponadto wniosek o przywrócenie terminu musi zostać złożony w zawitym terminie 7 dni od daty ustania przeszkody. Oba te warunki muszą zostać spełnione łącznie.

Nie zasługuje na aprobatę przedstawiona w zażaleniu teza, iż przekazanie dokumentacji swojej sprawy innej osobie, także pracodawcy, czy też wykonywanie pracy poza miejscem zamieszkania stanowi okoliczność nadzwyczajną, którą można rozpatrywać jako niezależną od obwinionego. A. T. odebrał osobiście korespondencję przesłaną z Sądu. Miał pełną świadomość tego, iż zapadł wobec niego wyrok nakazowy. Nie może także bronić się niewiedzą, bowiem otrzymał pouczenie, z którego jasno wynikał termin do wniesienia sprzeciwu. Przesłanką z art. 126 § 1 k.p.k., której spełnienie warunkuje możliwość przywrócenia terminu, jest występowanie okoliczność uniemożliwiających, a nie zaledwie utrudniających dokonanie czynności procesowej z zachowaniem terminu zawitego. Jeżeli obwiniony liczył na pomoc osób trzecich, to winien interesować się swoją sprawą i monitować chociażby telefonicznie, sprawdzając czy jego sprawa nie została zbagatelizowana. Dla przywrócenia terminu musiałyby wystąpić przyczyny, których strona nie mogła usunąć aby dokonać wymaganej przez prawo czynności we właściwym czasie. Oznacza to, że przywrócenie terminu nie nastąpi, gdy niezachowanie terminu było wynikiem niedbalstwa albo lekkomyślności strony.

Zasadnie Sąd I instancji przyjął, iż nie ma podstaw do przywrócenia obwinionemu terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Zgierzu z dnia 21 września 2016 roku zapadłego w sprawie o sygn. akt II W 1344/16, czego konsekwencją było omówienie przyjęcia sprzeciwu złożonego wraz z wnioskiem.

Mając na względzie wszystkie powyższe okoliczności orzeczono jak na wstępie.